

තුළු විද්‍යා මහතා සුචරු

24

රෝගීන මුණසිංහ
ප්‍රංශයේ සිටි

වේලාවක් නොවූයේම වී කල්ගත කළේ.

"ලංකා බණ්ඩාරනායකයන් රට" නොවේදැයි විමසූහ. බණ්ඩාරනායක මැතිවරයා ගැන පෙර නොවිඳි යම් හොරුවක් මෙහෙති ඇති වූයේ නිරායාසයකි.

මා මේ පැමිණ සිටින්නේ සමාජවාදයේ මුදුන් මල් කඩක් මෙන් කළකදි සුදු පතුරා ලූ දේශයකට නොවේදැයි යන හැඟීම මා තුළ ඇතිවිය. මහාධිගේ ගෝඨච්ඡන්දනේ පෙරෙස්නොඩියා නා ග්ලෝබොනාය්ට් නම් වූ ප්‍රතිසාධකරණවාදී අමත වැඩසටහන වල නියුක්තයා වන සමාජවාදයේ ද පතුරු ගැලවී යාම ජාතික අතර, විවිධ ආගමිකයන් අතර වෙරෙස් ගිනිදැල් මතු වෙමින්, බෙදුම්වාදී ව්‍යාපාර නිය මධ්‍යමයේ නිබන්ධ බව අසන්නට ලැබිණ.

"සමාජවාදය යටතේ මනලා ජීවත් වූයේ කෙසේද?" යන ප්‍රශ්නය තරමක් වැයගත මිනිසුන්ගෙන් හා ගැහැනුන්ගෙන් විමසීමට මට වූයේ ලොකු උනන්දුවකි. බොහෝ දෙනෙකු ඉංග්‍රීසි නොදැන සිටීම ඇත්තේ සුචරුගේ වනාන්ත බාධාවක් වූහත් මේ සුරැකියා ජනතාව සතු විශේෂ දක්ෂතාවක් නිසාය. එනම් වචනයට වඩා මුහුණේ ඉරැවටලීමත්, අත වලනයෙන්, අතිහසයෙන් ඇත්තේ පුළුල්වීමට ඇති දක්ෂතාවයි. එබැවින් මවුත් හොරටම කැඩීවිට ඉංග්‍රීසියෙන් කියන දේ පවා මට අසුරුට වැටෙනි.

"සමාජවාදයේ නරක නැ. ක්‍රිතාන්තය උන විදිය තමයි නරක. මිනිස්සුන්ට සමාජවාදයේ උපා උනේ නිලධාරී නිත්‍ය. ඇ වෙන දේවල් එක්ක බැලුවම නම් මාරුණේ විරෝධයක් කාලේ නොදැටී නොදැයි." මවුහු පැවසූහ.

එකී වසර කිහිපයකට පසු ප්‍රංශ රජවැඩිහිටියෙන් දිනපතාමත් දැක ගන්නට ලැබුණේ මරුකරණ ඉතාම ගුහා වූ නිවැසිගත අවේග සුනේස්ලාවයාවකි. අප අතීතය සුන්දර ආත්තයක් සේ දුටු සාරාජීවෝ පොම්පෙයි ගතරය මෙන්ද, විශාල මනුෂ්‍යවරයන් මෙන් දිස්විය. එදා හොඳින් ඇඳ පැලඳගත සැසවත් ලෙස සිට එම රටේ මිනිස්සු සරණාගතයන් ලෙස ප්‍රංශයට පැමිණ වාරගැලී ගත දව්වාතේ යාමයන් බවට පත්ව අපගෙන් ද සිතමින් යැද්දේ ය.

මෙම කාලසීමාවේදී මගේ නිත නිරතුරුවම නොවේදැයි යන සාකච්චාවක් බරට තිබුණේ මගේ බිරිඳත් හතර ගැටිටදී එකම ප්‍රකාශ සිතියමෙනි. ඇසිනියයෙන් පසුවන අම්මා සහ ඇවිටි නැවත දැකගන්නට නොහැකිබවද යන අතීතය බිය ද මසින රිදවී.

මහා විනාශයකින් හා පරාජයකින් කෙළවර වූ දේශයේදී අරගලයේදී පක්ෂය වෙතින් සිදුවූ වැරදි හා දුර්වලතා ගැන හැටහා හැටහා කතා කළේ සිටියේ වැරදි නොවන බවට පත්වන්නේ, මරුගත මැරුණ බෝමබකරුවන් වෙන්නේ නවීන ලෝකයට මේ නරම් ආගමිකයන්, මේ නරම් කුඳවා සබැඳියෙන් යුතු තරුණයන් නොවේද ?

අප තිදෙනා ගිරියේ එකම කාමරයක වුවද කිරිනි හා උළුල් සමග කටා කළ හැකි කිසිදු වැරදිකර මානාකාරයක් නොවී ය. ජීවිතයේ කිසිදු බරක් පතළත් නැති මවුත් දෙදෙනා සමග තිබූ බැඳීම වූයේ අප තිදෙනා සියලුයන් විමත්. ප්‍රංශය දක්වා යන්නේ අප තිදෙනා විමත් පමණි.

දෙමළ ජාතිකයන් අපත් මේ නරම් දුරස්ථ ඇත්තේ නැතහොත් සමීප වීමට ලොකුම බාධකය වී ඇත්තේ අපේ හානාවට අප නොදැන සිටීමත්, උත්තේ හානාවට අප නොදැන සිටීමත් බව මට ගැඹුරට අවබෝධ වූයේ මෙහිදී ය.

හතළිස් නව දෙනෙකු වන මෙම දෙමළ පිරිස අතර ඉංග්‍රීසි දත් එක් අයකු තේ නොවී ය. ඒ සියලු දෙනාම පාහේ රටේ අනගරය වන කොළඹට පැමිණ තිබුණේ පළමු වරට ය. කොළඹ සිට සුනේස්ලාවයාවට ආ ගමනේ දී අප පළමුව ආවේ ඉතාලියේ රෝම ගුවන්ගොටුපලට ය. එක් දෙමළ තරුණයෙකු සපත්ත කුට්ටිම මම, දකුණ මාරු කරගෙන දැමූනෙකු නාරාවෙකු දෙන ඇවිටීමත් සිටි අසුරු අප දුටුවේ රෝම ගුවන්ගොටුපලේදී ය. නාරවෙට්ටියේ පැවිච්චි නරුණකු මුළු පුළුල්ව තරමක් දුරට දෙමළ හානාව කටා කරන්නට පුළුවන් නිසාම ජීවිතයාගෙන් ද වාසනාවක් විය. මතු දෙමළ පිරිසට පැවසිය යුතු දේවල් දැන්වූයේ උළුල්ගේ පිහිටෙනි. උළුල් එම තරුණයාට කනකා සපත්ත දෙන කිවැරදිව දමා ගන්නෙයි පැවසී ය.

අප හැටහි සිටි නොවූයේ තිබුණේ ඉතා දිග කොරුවෙකින් ය. මම දිනකට කිහිපවතාවක් මේ

තරුණයෝ මරුවෝසුව බැඳී අත පෙනෙන සේ කැමරාවක් ඇති තරුණයෙකු වෙතා වින්දනු ගනිති. මා දුටු දේවනී සිද්ධිය වූයේ කොරුවෙකරුගේ ඇති වැඩසටහනේ වර්ණාවක් කොමෝඩිය මත මාරුවෙන් මාරුවට ඉඳහන්කා තරුණයන් (කළසම් ලිපිල් කර නොවේ) පෙරෙස්ච්චි වින්දනු ගන්නා හැටි ය.

මා දුටු මවුහු දේපළවත් මෙන් සිතාසුනන. මවුන් කෙරෙහි මසින උපන්නේ අනුකම්පාවක් හා කනගාටුවකි. කොරු සංවිධානයේ කෙළවරේ බවට පත්වෙන්නේ, මරුගත මැරුණ බෝමබකරුවන් වෙන්නේ නවීන ලෝකයට මේ නරම් ආගමිකයන්, මේ නරම් කුඳවා සබැඳියෙන් යුතු තරුණයන් නොවේද ?

පසක් තුන් දෙනෙකුගෙන් යුත් අප කණ්ඩායමේ උන් ගැහැනුන් පස් දෙනාගෙන් සියලු ගැහැනියන් ගැහැරැබිය. මෙද පොරලිග රටවල් කිහිපයක සේවය කර ඇති ඇය මේ විනාශී යන්නේ ඉතාලියට පැන ගැනීමට ය. අපි සුනේස්ලාවයාවට පැමිණි පළමු දින රැයේ දුබ්බෙට්ටියේ ගුවන් ගොටුවෙහි ආසන්නයේ ඇති නොවූයකු ලොකුමගන් විට දෙදෙනෙකුට දෙන එක් කාමරය ඇය බෙදාගන්නේ උළුල් සමඟිනි. පසුව කිරිනි අතට ගිය ඇය ඊළගට හතර වූයේ ජීවිතයෙන් කාමරයේ ය. ඇය ජීවිතයෙන් මිතුරු අනෙක් ජීවිතයෙන් ද මතදොළ පිනවන බව මා සමඟ පැවසුවේ උපන් හෙයි සල්ලොකයන් දෙදෙනෙකු වන මගේ ගමන් සගයින් දෙදෙනා විසිනි.

සාහසර්ය වන්නා පැය කිහිපයකට

කලින් කල්කල රෝගීන් සහෝ

රුවන් හද හෝකියෙන් බවට

මුච් හොඳ වුණේ ය.

දෙමළ කාන්තාවන් හතර දෙනාගෙන් එක් අයකු විශාල ලෙස කුස පෙරට නොවී ඇති හැඩයකි. මෙම අතිදිගු දරුවකු පුසුන කරගැනී සිටිය හැකි ඇය මෙවැනි අවදානම් ගමනක් පැමිණියේ කෙසේද යන්න පවා සිතාගත නොහැක්කකි. ඇය යන්නේ ඇයට පෙර මේ අසුරුම ඉතාලියට ගොස් ඇති සිය සැමියා වෙතට ය. ඇය සමඟ නිතරම රැඳී සිටි පුළුල්ව පෙනුමකින් යුතු වඩා උස මගන නැති තරුණියා මනාම ජාතියේ පිරිමින් සමඟවත් පැරි අතදුම කමට නොහොස් උන්නාය. ඇය අප දුටු විට මුච් නිතරම සිතායි කරනා ගනී ය.

අනෙක් දෙමළ කාන්තාවන් දෙදෙනා යමින් සිටියේ වසර කිහිපයකට පෙර විදේශගත වූ සිය සැමියන් වෙත ය. ඉන් එකියක් සිටින්නේ උස සිරුරකින් යුතු නොවෙහියකි. අනෙකිය වයස හතළිහක් තරම් නොවෙහියකි. යුතු මිට මගන එකියකි. දෙදෙනාම පැහැරැණිය. සේසතකදි අවලෝකනයක්ද නැත.

අප සරු හතරේ නොවූයේ පැමිණා දින තුන හතරක් ගතවෙත්ම උළුල් හා කිරිනි දවසින් වැඩි හරියක්. දෙමළ විට රාත්‍රිය ද ගතකළේ මේ කාන්තාවන් දෙදෙනාගේ කාමරයේ ය. මෙය දෙමළ ජාතිය සියලු ජාතියේ ආධිපත්‍යට යටත් වීමකැයි පැවසිය නොහැකි ය. මවුන් දෙදෙනා සිය කමරන්තෙන් වරදේ බැඳෙන්නේ සිය සැමියන් වෙතට යමින් සිටින අතරේදී ය. තව දින කිහිපයකින් මවුන්ගේ සැමියන් විසින් මේ බිරිඳන් සිය වැලඳුගනු ඇත්තේ සුපිරිසිදු පනිනියන් ලෙස වින්විය කරමිනි. මගේ සිතියට නැඟුණේ පැසල්වියේ සාහිත්‍ය පාඨමේදී ඉගෙන ගත් කවි පැනියකි.

"පිරමිහුළු පහන අරසර කල් රහස් හැන මිය නොලැබෙන හෙයින් ගහනතු කවුරුද වරද නොබැඳෙන"

මා පැවසීමට පැමිණා දින කිහිපයක් ගතවෙත්ම ගතවෙත් (ජී.වී.ආ) සම්බන්ධයෙන් පැවසියේ පවතින තත්ත්වය මනාව හේරුම් ගන්නෙමි. එය තවත් පොහොසත් තේරුම් කරදිය නොහැකි නරම් සැකර්ණ වූවකි.

සුනේස්ලාවයාවේ සිට ඉතාලියේ පැමිණියට පැමිණ, සුනේස්ලාවයාවේ රෝමයට පැමිණා එහි දින දහයක් පමණ කල්ගත කර මා ප්‍රංශයට ආවේ එකම මට ගිට නොදැම මිතුරුගේ සෙවණට ය. වැඩි දිනක් යාමට

මත්තෙන් එහිදී මට පිලිගන්නට සිදුවූ සහනය අභිමත විය. එනම් මගේ මිතුරා වූ අනෙකුගේ දුරකට මා රටට නොමග යවා තිබෙන බව ය.

1987 දී පමණ ලංකාවට පැමිණි වාරයේදී, පැර-සියේ සිට මට එවන ලද දිවිය ලිපි මගින්ද මතු මට පවසා තිබියේ තමා පැරසියේ සිටීමත් පක්ෂය වෙනුවෙන් විශාල වැඩ කෙරෙහි කරන බවත් එයට විශාල බාධාවක් වී තිබෙන්නේ තමාට යටි රටා එකක් හෙවත් පැරිබි බලපත්‍රයක් නොමැති බවත් ය. ප්‍රංශයට පැමිණෙන 99% ක් ම පැරිබි බලපත්‍රය ලබාගැනීමේ පහසුම මාරුවක් සේ දේශපාලන රැකවරණ ඉල්ලන්නාක් මෙන් මතු ද අවශ්‍ය වූයේ දේශපාලන රැකවරණ ලබා ගැනීමට ය. තමා ජී.වී.ආ ප්‍රමුඛ සමාජිකයෙකු බවත් ලංකාවට ගියහොත් රුපිය මිලදනයට ලක්වන බව ඒ වනවිට ඉදිරිපත් කළහැකි ජනප්‍රියම හා නොඉල්ලවත් වැඩ කිරීම පැහැන පැදිවී බලපත්‍රය අත්පත් කරගැනීමට තිබෙන හිත ඒ සදහා මතු උදව් කිරීම මගේ යුතුකමක් ද වගකීමක් ද සේ මට හැඟිණ. එම අවසාන වනාහ මම මා මතු වෙනුවෙන් කරන දේදේ මිතුරෙකු නොව එක් කුසගතව සහෝදරයෙකුටත් නොකරන තරම් උදව්වකි. එතෙක් මතුගේ අවස්ථාවැඩිවිය සහ වැඩ ගතිය නොහැක්කවූයේ "උම මට දිවු කියැවෙන්නේ වැඩක් උනේ නැ" යනුවෙන් මට පවසන දේදේ මා පරිගනන කළ සියලු දෙයක් මතු ප්‍රතිරළ ලබාගන්නා බව මා දැකිදීමය.

පැරසියට පැමිණීමෙන් පසු මට පැහැරැලීමට අවබෝධ වූයේ මගේ නිතරම පක්ෂයේ සාමාන්‍ය නිතරවනෙකු ලෙස සිටින්නට ඇතිමුත් මතුට පක්ෂය සමඟ වගකීම යුතු සම්බන්ධයක් නොතිබීම බවය. අනෙකුගේ විසින් මට හැනවන දේ සේ මතු හමුවන්නට පැමිණා තිබූ මා හදුනාගත් පුද්ගලයෙක් කිහිප දෙනෙක් වූහ. මවුන් ගැන කෙටියෙන් හෝ සදහන් කිරීම වැරදුනේ වෙන්නේ පැරසියේ තිබුණේ යයි කියන පක්ෂයේ තත්ත්වය වටහා ගැනීමට එය උපකාර වන බැවිනි.

ආනපාල ඉන් මුහුණත්තය. අනෙකුගේ විසින් පැරසියේ සිට මට එවන ලද ලිපිවලින් දන්නා සිටියේ පක්ෂයේ වැඩ කළ අකුරුගේ පුද්ගලයෙකු මගේ සමඟ සිටි බවත්, පක්ෂයේ වැඩවලට මතුගේ සහාය ලැබෙන බවත් ය. අකුරුගේ සහාය පක්ෂයේ වැඩකළ මා නොදන්නා අයකු සිටියේ නම් කලාතුරකිනි. ආනපාල පැරසියේදී දුටුවීම මතුගේ මුහුණ මට කිසි දෙයකින් වෙන් කිරීමක් වූයේ නැත. එතෙක් දියා ලේඛන මුණසිංහ සහෝදරයා, බුද්ධි අත්තා, රාජ සහෝදරයා ආදීන් ආනපාල හදුනාගෙන සිටි බව නම් වැරදුණි.

"පක්ෂය මේ වාරයේත් නිකම් කෙළවරාගන්නා නොවේද" යි මතු මගෙන් විමසා ගිරියේ අවදානවකි. පළමු හමුවෙන් පසුමුණ මතු රැගෙන ආවේ රෝහණා විජේවීර සොයුරා අත්අඩංගුවට පත් වූ පුදු රජවැඩිහිටියෙක් පෙර-වන ලද මතුගේ රුචි හා ප්‍රවාස කරන ලද ප්‍රශ්නයේ විධියේ පටයකි. මා එය දකින්නේ ද පළමුවැනි වරට ය. කානගය වන්න පැය කිහිපයකට කලින් කරාකළ රෝහණ සහෝදරයාගේ රුචි දැකීමෙන් මගේ හද හෝකියෙන් බවට මුච් හොඳ වුණේ ය.

"මගේ දැක්මෙන් ලෝකයා සටන පාදවන්න හැටි" ආනපාල විමසුවේ අපහසුට මෙන් සිතනපෙ-මෙනි.

ආනපාල මට මුඛය උදව් කිහිපයක් කිරීමට කැමැත්තේම ඉදිරිපත් විය. මට පමණක් නොව මට පසුව පැරසියට ආ පක්ෂයේ දෙනෙක් දෙනෙකුට ද මතු යම් උදව් කළේ ය. එතේ එම උදව් කිරීමෙන් මතු බලපාපවරාගත වූ ප්‍රතිඋපකාර ඉතා බාල ගණයේ ඒවා විය. මතුගේ වෙනෙයෙකු වීම ඉන් තරමක බලපාපවරාගත විය. එසේ නොවන මිනෙම නොහොට අපහසු කිරීමටත්, රුද්‍රමටත්, පළිගැනීමටත් විවිධ උපක්‍රම යෙදීම මතුගේ සහ පුද්ගලයන් සේ විය.

මතු සම්බන්ධයි

ලේඛන ජාතිකයාදී අප හටාකැත් ගෙන සිටි නොවූයේ කාමර දහයකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් තිබූ අතර එය සරු හතරේ නොවූයේ විය. අප රැගෙන ආ ජීවිතයක ද, එහිදී එකතු වූ තවත් ජීවිතයකින් කිහිප දෙනෙකු ද අප කණ්ඩායම දේශ සීමාවෙන් පස්තරා ඉතාලියට ඇතුළු කිරීමට අවස්ථාවක් සොයන්න කසු කසු ගාමිනි. හතර අතට වෙලිගොත් කරමින් උන් අතර අප අවිනිච්චන සිතුවල වල ගැලවෙමින් දවසේ වැඩ

කොරුවෙකින් ඔස්සේ මගේ ඇවිද ගියෙමි. තම කාමරවලින් පිටතට පැමිණි දෙමළ තරුණයන් ද හතරපස් දෙනාගෙන් යුතු කණ්ඩායම් වශයෙන් කොරුවෙකරුවල රැඳී උන්න. මා අසුරු සිදුවීම දෙකක් දුටුවේ මේ කොරුවෙකරු වාරකාවනි යෙදෙන විට ය.

එක් තරුණයෙක් අත පැලදී මරණෝසුවක් මාරුවෙන් මාරුවට පැලදී ගන්නා අනෙක්